

1600 Rbd. Forsaavidt nu disse Embedsmænd ikke ved deres Embeders Tiltrædelse ere blevne betydede, at en saadan Forandring kunde indtræde, synes det, at de maa have Ret til at fordre nogen Godtgjørelse; men Udvalget har antaget, at her ikke var Stedet til at omtale en saadan Rettighed, og at dette i alle Tilfælde mere egnede sig til at behandles under Finantsloven, og man har derfor ikke i Udvalgets Betænkning nærmere udtalt sig om dette Punkt. Naar det nu først er bestemt, at den jordbrøtliche Skiftejurisdiction skal bortfalde, bliver der dernæst Spørgsmaal om, til hvem den skal overdrages, og Intet er da naturligere, end at den maa overdrages til de samme Embedsmænd, som i Almindelighed bestyre disse Forretninger paa Landet, nemlig Herredsfogderne og de kongelige Birkedommere. Den ærede Forsamling vil see, at man med Hensyn til den anden Afdeling af 1ste Paragraph har tilladt sig en Forandring. I Udkastet er det nemlig overladt til Regjeringen i ethvert enkelt Tilfælde at anordne, hvorvidt de omhandlede Forretninger skulle overdrages til de i de private Birker ansatte Birkebetjente eller til vedkommende Herredsfoged og Skriver; men man har troet, at det indeholdtes i Grundlovens § 74, der lyder saaledes: „den dømmende Magts Udøvelse kan kun ordnes ved Lov“, at Jurisdictionernes Inddeling herunder maatte indbefattes, saa at det ikkun ved Lov kan bestemmes, hvilke Birker der skulle nedlægges og hvilke der skulle bibeholdes. Naar jeg bruger Udtrykket „bibeholdes“, antager jeg, at det er en Selsfølge, at de Birker, som for medelst enkelte lokale Omstændigheder skjønes at burde bibeholdes i Fremtiden, ville blive at betragte ganske som kongelige Birker og de deri ansatte Betjente som kongelige Betjente. Dette vil f. Ex. være nødvendigt med Samsø Birk; thi som en affides liggende De vil dette Birk paa ingen Maade kunne indlægges under noget som helst Herred, uden at dette vilde medføre betydelige Besværligheder. Det er desuden af en Størrelse, som godt kan kvalificere det til at udgjøre en selvstændig Jurisdiction. Paa Grund heraf har man troet at burde tilraade Forsamlingen at foretage en saadan Forandring i Lovudkastet, at

det Udtrykket kan sees at være Meningen, at det kun ved Lov kan bestemmes at nedlægge visse Birker, og ved Lov at bibeholde andre som kongelige. Ved denne Leilighed maa det være mig tilladt at gjøre opmærksom paa en Feil, der, efter mit Begreb, er indløben i Udkastet. Forsaavidt Forsamlingen nemlig ikke skulde ville gaae ind paa den af Udvalget foreslaaede Forandring, vil Udkastet komme til at staae som Lov. Men i Udkastets 1ste Paragraph sidste Linie staaer: „at de omhandlede Forretninger skulle overdrages til de i disse Birker ansatte Birkebetjente eller til den vedkommende Herredsfoged og Skriver.“ Nu maa jeg gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at Skiftejurisdictionen paa Landet aldrig har været bestyret af nogen Skriver, men ene af Herredsfogden, og jeg antager derfor at Udtrykket „Skriver“ ved en Feiltagelse eller Overseelse er kommet ind i Lovudkastet. For det Tilfælde altsaa, at Forsamlingen vil gaae ind derpaa, maa jeg tillade mig at stille det Endringsforslag, at Ordet „Skriver“ udgaaer, hvilket dog ikke er anseet nødvendigt, saalange man ikke vidste, om Forsamlingen vilde gaae ind paa den Forandring, som er foreslaaet, eller ikke. Endvidere har Udvalget troet det hensigtsmæssigt, at den sidste Deel af § 1 udgaaer. Den lyder nemlig saaledes: „Skifte- og Overformynderi-Protocolterne samt de Formynderierne tilhørende Activer afleveres samtidigt til de Embedsmænd, til hvilke Forretningerne overgaae.“ For det Første have vi nemlig anseet det for overflødig, da Grundlovens § 29, siger: „at Kongen befaler Lovens Bekjendtgjørelse, og drager Omforgen for dens Fuldbgyrdelse,“ og, under Omforgen for dens Fuldbgyrdelse, mene vi at det maa henføres, at vedkommende Ministerium paalægger den paagældende Embedsmand at aflevere Protocolterne til den, som skal afløse ham i hans Function. Men man har desuden havt en anden særlig Grund til at ønske, at disse Ord maatte bortfalde, eftersom den bogstavelige Udførelse af Sen i flere Tilfælde ikke vil være mulig. Dette er allerede i Motiverne udhævet, men det forekommer mig, at man ikke har tænkt sig de Følger, som deraf kunne opstaae, naar Udtrykkene bogstaveligt skulde følges. Det er nemlig ofte Tilfælde